

V pátek 2. února (předevčírem) byl církevní svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově zvaný Hromnice. Tento křesťanský svátek připomíná přinesení malého Ježíška do jeruzalémského chrámu po Mariině šestinedělí (viz Lv 12). U Židů bylo ukončení šestinedělí (v případě narození chlapce) spojeno s radostnou slavností a přinášením zvířecí oběti za narození dítěte. Hromnice byly původně pohanským svátkem, kdy lidé vítali předjaří. V únoru začínaly první bouřky, kterých se lidé obávali, a proto zapalovali v oknech svíčky proti bouři a bleskům.

Podle kazatelského plánu připadá pro dnešní 5. neděli po Zjevení Páně starozákonní oddíl z proroka Izajáše ze 40. kapitoly. Je to vyznání věřícího člověka o Boží jedinečnosti, stvořitelské moci i o jeho pomoci a posile těm, kteří skládají svou naději v něho – v jediného Boha Hospodina. Tato slova byla psaná pro Izraelce v době babylónského zajetí jako povzbuzení i napomenutí, aby nepodlehli vlivu pohanského kultu. I pro nás dnes jsou prorokova slova aktuální, abychom my nepodléhali zase vlivu ateismu a všude se plížící skepsi a pesimismu. Prorok Izajáš volá: Ze své bídy a ze zla tohoto světa pozvedněte zraky k výšině, vzhůru, k Bohu! On učinil všechno krásné a dokonalé a nenechá si to všechno člověkem zničit. – Ve verši 26. našeho SZ oddílu čteme: „Hospodin je ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem...“ Je to polemika s pohanským kultem; v Babylónii byla nebeská tělesa - Slunce, Měsíc i hvězdy – uctívána jako božstva, měla svá jména. Prorok svědčí o jediném Bohu Hospodinu, který má moc nade vším, i nad všemi bohy, bůžky a mocnostmi, nad hvězdami a nad celým vesmírem. Také nad veškerým zlem tohoto světa. Také my si můžeme stěžovat a naříkat (podobně jako tenkrát Izraelci): „Moje cesta je Hospodinu skryta, Bůh přehlíží mé právo,“ jinými slovy – je mu jedno, co se zde na zemi děje. Nebo je už unavený z toho všeho lidského zla. Do těchto našich pesimistických myšlenek zaznívá Izajášovo přesvědčení a svědectví: „Hospodin, Bůh věčný, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze. On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.“

Ano, to my jsme už ze všeho často unavení, zemdlení, cítíme se slabí a bezmocní. Ale naše naděje je v Hospodinu! „Ti, kdo skládají svou naději v Boha Hospodina, nabývají nové síly.“ Prorok neříká, že se nesmíme cítit unavení, zemdlení a bezmocní. Izajáš a všichni pisatelé Bible svědčí o **naději – Bůh, Stvořitel a Pán celého vesmíru, je naše naděje**. A budeme-li jemu důvěřovat, On nám dá ze své lásky a milosti novou sílu, novou odvalu jít dál, žít tento klopotný pozemský život s nadějí víry.

Amen – tak staň se!